

ELŐFIZETÉSI ÁR:

Negyedévre . 1 frt 25 kr. = 2 kor. 50 fl.
Félévre . . . 2 . 50 . = 5 . — .
Egész évre . 5 . — . = 10 . — .

Megjelenik minden szerdán és szombaton.

Egyes szám ára 7 kr. = 14 fillér.

Egyes példányok Groszman J. antiquar üzletében, Polacsek V. és Groák I. dohánytörszédjében, Groszmann J. Gubás F. és Hesz Jenő fűszerkereskedésében kaphatók.

SZABADSÁG

SZERKESZTŐSÉG:
hova a lap szellemi részét illető közlemények küldendők:

Városháztér 10. szám.

Szerkesztő otthon van minden nap délután 1—2 óráig.

KIADÓHIVATAL:

hova a nyilatkozatok, hirdetések és előfizetési díjak, valamint reklamációk küldendők:

Wesselényi és König

könyvnyomdája

Deák-utca (színház-épület).

POLITIKAI, TÁRSADALMI, KÖZGAZDASÁGI, TANÜGYI ÉS HELYIÉRDEKŰ LAP.

A MISKOLCZI FÜGGETLENSÉGI ÉS 48-AS PÁRT KÖZLÖNYE.

A sajtó hivatása.

Nagyon kevés ember van tisztában a sajtó hivatásával. Még művelt emberek is, vagy legalább a kik magukat annak hiszik, beszélnek e tárgyról, a nélkül, hogy értenének hozzá. Bállnak a sajtó munkásai közé olyanok, a kik előtt a lapszerkesztés egészen terra inkognita. Tudatlan doktorok, ügyetlen fiskálisok énekelnek hamis hangokon a költészet berében.

A hírlapirodalom mai napság oly magas színvonalon áll Magyarországon, hogy ezen a téren csak azok az emberek munkálkodhatnak teljes sikerrel, a kik magukat a kellő szellemi kvalifikáció mellett erre a foglalkozásra is kiképezték. Lehet valaki jó ügyvéd, jó orvos; de a zsurnalisztikához annyit ért, mint a hajdu a harangöntéshez. Kétségtelen tehát, hogy a sajtónak, kivált a szabad, becsületes, független és lelkiismeretes sajtónak hivatásáról nem minden ember beszélhet.

Művelt, emelkedett szellem, képzett ész, a tavaszi napsugárhoz hasonló tiszta lelkiismeretesség, aczélezott jellem, a hazának, a közügyeknek állandó és tiszta szeretete azok a tulajdonok, melyek megkivántatnak azon egyénben, a ki a sajtó hivatásáról akar beszélni, vagy a ki magas akadémiai előadást akar tartani arról, hogy micsoda kellékek kivántatnak meg a szabad és becsületes, a nem csúszó-mászó és nem eladó sajtóban.

De a ki a sajtó legfőbb hivatását a szolgai csuszás-mászásban, a hízékedésben keresi, ki a társadalom ferdeségei előtt szemet hunyva, a közélet terén működő férfiak hibái és mulasztásai ellen nem mer kikelni, sőt megdicséri és legyezgeti azokat: az ne beszéljen a sajtó hivatásáról, a sajtó tekintélyéről, hanem beszéljen a talpnyalásról, mert ahhoz minden bizonynyal jobban ért.

Mi a sajtó hivatását igen magasztosnak tartjuk s azt mondjuk, hogy az egy megbecsülhetlen drága kincse az emberiségnek és bizonyára nem utolsó azon vívmányok között, melyekkel az ujkor előretörő szelleme a népek társadalmait megajándékozta. De csak a szabad sajtót lehet ilyen nagy kincsnek tartani. A bérencz-sajtó valóságos átokostora az emberiségnek.

Mit mivel ez a sajtó, ez a társadalom fájának penész-férge? Jónak mond mindent, a mi abból a régióból ered, melynek kegyelméből él; hizeleg rima módjára mindenkinek, kitől egy kis hasznót remél, kinek zsebéből kilóg egy gyenge hirdetés, avagy előfizetés; fejtegeti a nyersbőrök készítésének világraszóló fontosságát; elmélkedik ama nagy problema felett: mi volt előbb, tyuk-e vagy a tojás; mert tojásból lett a tyuk, a tyukból a tojás?! . . . Egész héten azon töri a fejét, hogy kinek mondjon szebb bókot? Ellenben szemet huny a hivatalos személyek kötelesség-mulasztása felett s hallgat, mint a nyul a bokorban, mikor látja, hogy az adminisztratív hatalom tulkapása következtében ártatlan tisztviselők családi nyugalmukból minden igaz ok nélkül kigörgeiztetnek.

Néha egyik-másik hivatalbeli ember egyben vagy másban megbötlik, talán nem is rosszakarathból, hanem emberi gyarlóságból. A bérencz-sajtó tollas madara a világ min-

den kincseért észre nem venné a botlást, sőt takarni igyekszik még a nagyobb mérvű mulasztásokat is.

Igy satnyulnak el azután a közélet vetései, így lép rá a társadalom a stagnációnak posványba vezető lejtőjére. A bérencz-sajtó legyezgetése vagy agyonhallgatása folytán sok hivatalnok azt hiszi, hogy akkor is helyesen cselekszik, mikor állásának kötelmeit elhanyagolja, mert nincs, a ki hibáira figyelmeztesse.

Igy változik át a társadalmi világ egy büzhödött tóvá, melynek partjain az önérdék békái vigan sütkéreznek, de hullámain a közügyek megfulladt halacskaiknak hideg hullái uszkálnak.

A bérencz-sajtó a legnagyobb átka a társadalomnak, a közéletnek; mert eltakarja a sebeket, hazug állitmányokkal tölti be a közélet bajainak tátongó úrját; jónak mondja a rosszat, lelkiismeretesnek hazudja a kötelességmulasztót.

Persze, csak ott történhetnek ezek, csak ott kaphat lábra a bérencz sajtó, hol már a társadalom egészen korrumpálva van, hol a közönségnek nincs annyi érzéke, hogy megkülönböztesse az igazat a hazugságtól.

Csak művelt társadalomnak, szabad hazának lehet szabad sajtója. Ott a bérencz sajtó hazugságai fölött azonnal ítéletet tart a közvélemény. Művelt társadalom nem tűri meg kebelében a hazug firkászokat; szabad haza talajában, szabad ország légkörében nem tenyészhetnek a szellemi szolgaság bűnvirágai.

Hiuság vására.

Igaz-e, nem igaz-e, de meg van örökítve a mondas, hogy: „vitam et sanguinem, sed avenam non.“

Olyan volt a magyar régen is, kétszerte olyan most.

Jelentéktelen dolgokért sokszor, haszontalanokért nem egyszer felbuzdul, küzd, viaskodik, életét, vagyonát kockára veti; — nagy dolgokra kicsinylőleg vállat von. Egy szalmaszál kerül lábai alá: országos sérelmet támaszt a kázusból. Világ-események torlódnak feje fölé: oda se neki.

És ha e könnyelműség nem hibája, de vétke a magyarnak: megbocsáthatlan, bosszúálló büne a magyar kormányzatnak.

Ne tessék megijedni. Most egyszer békében hagyom az önök festett liberalizmusát, melybe belélovagoltatták magokat, mint a „Háromcsőrű kacska“ lovagjai, melyben egymást erkölcsileg, becsületben gyilkolva ténferegnek, s melyből világ csufjára, nemzet kárára kiviczkelni nem, csak kihányatni lehet.

A nagy Tiszának, a hatalmas generálisnak, a demokrata nyugdíjasnak egy másik örökéről van szó.

1867-nek megünnepeltük 25 éves fordulóját. Megünnepeltük a fejedelmet, mert alkotmányos, az alkotmányt, mert mozognunk enged, a mozgást, mert —

Erről a gondolatjelről kívánok néhány sorban elmélkedni

Az alkotmányos korszak 25 éve alatt mozgott, nyüzsgött a hazában minden nemzetiség, — a magyar feszített. Mi adtuk a hangot, ők foglalták a tért. Egyesek, a jók java, a társadalomnak magukra hagyott kisebb

körei, mint például a közmívelődési egyesületek, kétségbeesett erővel iparkodtak ellentállni nemzetben a nemzetiség terjeszkedésének, megóvni magyart az idegenbe olvadástól. Rimánkodva fordultak segítségért nagyokhoz s a nagyok legnagyobbjához, a kormányhoz. De hát más dolguk volt ezeknek, mint hazát, nemzetet erősíteni. Haza, nemzet másodrendű. Első a hatalom. Hatalmat megtartani, pártot erősíteni: ez volt a kormányzat lényege. A többi jött, a hogy az isten adta, és ment, a hogy az ördög vitte. De mégis voltak vívmányok. Ott van az „és“.

Tíz esztendeig küzdöttünk, lármáztunk, döngettük Bécs kapuját, míg a cs k. közbe szurhattuk az „és“ szót.

Azalatt a nemzetiségek 20,000 magyart sajtátítottak el tőlünk.

Ujabb 10 évi küzdelem alatt papíron nem nyertünk semmit, de ismét veszítettünk tényleg 20,000 magyart.

A legutóbbi 6 év alatt derekas hadviselésünk díja: Hieronymi rendelete a katonai hatóságok levelezése tárgyában. Veszteségünk legalább 10,000 magyar.

Nem gúnyolódok. Az „és“ szócska is ér valamit, a Hieronymi rendelete is — ölebecske. De a kész veszteség ötvétezer magyarban, és a közvetett veszteség százezer magyarban, mégis csak több, mint az az „és“, meg az a rendelet, melyen még Lobkovitz is tulteheti magát.

Nagy tisztelője vagyok az „és“ szócskának, respektálom a Hieronymi ölebecskéjét, de arról még sem volt volna szabad megfélekednünk, hogy legyen magyar is, kinek az „és“-t megszereztük és kinek a katonai hatóságok első találkozásakor „csau!“ és csak a második találkozásakor tartoznak „jó napot“ kívánni. Valamint nem volt volna szabad megengednünk, hogy szobauraink szemünk láttára lopkodják el véreinket.

Hát úgy van biz' az és nem másképen, hogy a frakkot és bugyogót bővebbre varratjuk, holott a testünk észrevehetőleg fogy.

Megteszszük azt, hogy eldobjuk a nemzeti viseletet, mert alkotmányos időben az felette kényelmetlen. De mikor jajgatunk, mert a nyakunkat erősen szoritják, akkor felette kényelmes.

Megteszszük azt, hogy kikutatjuk az idegenből a „sóvinista“ szót és oda dobáljuk mindazok fejéhez, kik a magyar nyelvet nrrá akarják tenni szerte a magyar hazában.

Megteszszük azt, hogy a hazaárulók ellen királyi ügyészt kiáltunk, s ha olykor a királyi ügyész megindítja a vádkeresetet: esküdtszékeink ambíciót találnak abban, hogy a királyi ügyészt cserben hagyják, a vádlottat nyeglelovagiasságból felmentik s a kincstárnak feles költségeket okoznak.

Megteszszük azt, hogy ha fehér hollóként a hazaárulót az esküdtszék elmarasztalja: a bíróság, mely a rózsatolvajt 3 évi fegyházzal sújtja, a legnagyobb bűnösre egy-két havi államfogságot mér ki.

Megteszszük azt, hogy egy palotába hús milliárd értékű követ pocskékolunk el, épen annyit, a mennyivel tíz vegyes nemzetiségű vármegyét teljesen megmagyarosíthatnánk.

Megteszszük azt, hogy egy államnak csufolt zsellérség kormánya tehetetlen egy főpappal szemben, ki a magyar hazától és magyar kirá-

lyoktól magyar nemzeti és egyházi czélokra ideiglenesen birt milliónyi vagyonát nemzetellenes, hazaáruló czélokra költi.

Megteszszük azt, hogy — nyomorult szájhősök vagyunk.

Timkó József.

Csipke-rózsák.

Innen-onnan összeszedte: **Botanikus.**

Istenben boldogult dr. Bódogh Albert alakját idézte emlékembe a napokban Golcz Julián, a „Borsodmegyei Lapok“ szellemi röppentyűinek ereszttetője. Elismerte dr. Bódogh Albertől, hogy szellemes toasztozó és kedélyes adomázó volt s adomái közül el is mondta azt, a mely a „magyar lakájok“-ról szól. Csak hogy nem egészen úgy mondta ám azt dr. Bódogh Albert, a mint Golcz Julián előadta, hanem így:

Élt egyszer egy magyar mágnás, a ki Bécsben is, Budapesten is fényes főúri házat tartott. Bécsben telivér osztrák, Budapesten pedig tőzgyökéres magyar színben akarta magát feltüntetni. Cseledése azonban mind a két helyen egy és ugyanaz volt. Mit cselekedett tehát, hogy ez a cseledés mind a két helyen beváljék? ... „Rendszerint gránátosnak is beillő, szálas alföldi legényeket szerződtetett a cseledéséhez. De ezeknek a szép szál legényeknek, a mikor először Bécsben megérkeztek, kés alá kellett állniok. Egy bécsi Prokob lenyirta hegyesre fent bajuszokat, barack-simára borotválta a koponyájukat és selyem-lágyságu hajporos parókat illesztett a fejükre. Így termettek az igazi balmazújvárosi legényekből bécsi lakájok. Mikor aztán az ur Budapestre jött, félrőtös bajuszt és szakált ragasztott a patyolat-inges magyar fiuk ajaka fölé s úgy nézett ki mindenik, mint egy hős Tuhutum. De persze Bécsben megint le kellett tenni a bajuszt, ott ismét beállott a kopasz — lakáj korszak“.

A dr. Bódogh Albert adomájához nekem nem az ellenzéki hazafiság, hanem a magyar miniszterek helyzete tűnik fel hasonlónak. A magyar miniszter is, mikor először Bécsbe kerül, rendszerint kés alá áll. A Prokob szerepét az udvari körök hatalmas emberei veszik át. Beszappanozzák, nyírják, gyurják, puhítják, borotválják s ha kell, meg is köppölyözik a szegény pacienst, a ki e néhány órai tortura után úgy átalakul, hogy mikor ő felsége elé járul, már kész a bajusztalan, kopasz — bécsi lakáj!

Mikor azután ezek a nagy urak Bécsből Budapestre hazajönnek, kénytelenek levágnak bajuszukat, hajukat és szakállukat fölragasztani, hogy itthon a jó magyar nép rájuk ismerjen. Ebben a szemfényvesztő maszokban persze Budapesten mellüket kidüllesztve, oly kemény stentori hangon beszélnek, mintha mindenik egy-egy hős Tuhutum volna; míg Bécsben — ha jön a parancsolat fekete-sárga szín pecsét alatt — le kellett tenni a bajuszt s ismét be kellett állni alázatosan hajlongó, csuszó-mászó, talpnyaló, kopasz — lakájnak!

Kiváló tulajdonsága volt még dr. Bódogh Albertnek az is, hogy politikai toasztjait remek hasonlatokkal tudta fűszerezni.

Főlöszlegesen talán emlitenem, mert hiszen azt mindenki tudja Miskolczon, hogy a dr. Bódogh Albert háza a 70-es években a tudomány, irodalom és a művészet képviselőinek gyűlhelye volt. Híres tudós, jeles költő, világhírű művész, ha elvetődött Miskolczra, mind csak a Bódogh házában állt meg. Azt is tudja mindenki, hogy Bódogh a „Miskolcz“ című lap megalapításával a miskolci hírlapirodalomnak alapját vetette meg, ő lett annak első hivatott munkása. Ő körülrte, mint központ körül, gyűlt össze az akkori ifjuság java része, kik lapjánál a tollforgatás mesterségében gyakorolták magukat. A jelenleg működő miskolci hírlapírók nagy részben az ő szárnyai alól, természetesen az ő politikai iskolájából kerültek ki. Az ő hatalmas és erőteljes irmodorát: az ugynevezett „Bódogh-iskola“ nyomát ma is meg lehet ismerni egyes cikkekben. Valóságos vívóiskola volt az, mely a legveszedelmesebb feyvert: a tollat tette a tanítványok kezében rendkívül harcoképessé. (Bizony-bizony ma is veszedelmes dolog tollharcra kelné egy „Bódogh-iskola“-ban tanult zszurnalisztával!

Dr. Bódogh Albert egyszer a többek között a

következő toasztot intézte tanítványaihoz: (Ugy emlékezem, ott volt akkor Golcz Julián is.) „Kedves barátaim! Én a szabadság, hazánk önállósága és függetlensége eszméjének magvait elhintettem már a ti fogékony lelketekbe, azokat onnan a míg éltek, semmiféle emberi hatalom ki nem tépheti. De azért vigyázzatok, nagyon vigyázzatok ám, mert ti olyanok vagytok hazánk politikai légkörében, mint a halak a folyó vizében. Szabadon uszkáltok tetszettek szerint az árral, vagy az ár ellenében; de nem gondoljátok meg, hogy a hatalom lélekkufarai csábító maszlagot szórtak el mindenfelé. Vigyázzatok, mert ha a maszlagot beveszitek, attól megbolondultok; annyira megbolondultok, hogy még azokat az eszméket és szent elveket is megtagadjátok, melyeknek magvai lelketek talaján már terebélyes fává nőttek. No, de még akkor sem féltetek én titeket, ha a maszlagot bevettétek. A csábító és lélekkufarok olyan émeilyítő eledelkkel fognak majd táplálni benneteket, hogy azoktól gyomrotok felháborodik s a maszlagot kihányjátok.“

Szegény istenben boldogult dr. Bódogh Albert, ha tudta volna, hogy azóta már hányan bevettük a maszlagot és vannak még ma is olyanok, a kik — ki nem hányták.

No, de majd kihányják ők is!

A hányásról — bocsánatot kérek e póriás kifejezésért — az ugynevezett „fekete asszony“ jut eszembe, a kinek útját szintén a gyomor felháborodás eme körtünete jelöli.

Ez a kegyetlen asszonyi állapot mindig szűkebbre szorítja azt a gyűrűt, mely városunk körül a kolera fellépésének határvonalát mutatja. Elmondhatjuk ma már, hogy: Kolera ad portas!

Hanem itthon van ám a mi főportásunk is, a ki kiáll majd a város kapujához s megkérdezi ettől az ázsiai jövevénytől, hogy: Van-e a belügyminisztérium által látalmazott utlevele? Ha nincs, hát csak forduljon vissza oda, a honnan jött; mert itt Miskolczon különben is — drága a kvártély!

Az alispán ma már szemtől-szemben áll ezzel az úri dámával és harcol ellene; a polgármester pedig még csak várakozik és — dolgozik.

Hát az a bakteriológiai laboratórium, a mit a belügyminiszter Budapesten berendezett — dolgozik-e?... Hetek óta annyi gyanus gyomort és bélrészeket felküldtek már innen oda, hogy se szeri se száma, és még mai nap sem tudjuk, hogy a göröcsövi vizsgálat talált-e azokban a belekben kommbacillust?!

Ugy látszik, hogy azok a tudós urak odafent nagyon álmos — bakterok s a belügyminiszter sem néz erőlyesen utána, hogy el van-e már intézve ez a — bélügy?!

Szívszorongva várjuk a laboratórium láborát!

Politikai szemle.

— **Polónyi beszámolója** Polónyi Géza oly rég várt beszámolóját vasárnap tartotta meg szobozólói választói előtt. Mindenki kíváncsi volt arra, vajjon mit mond Szobozló város orsz. képviselője és azért olyanok is elmentek a beszámolót meghallgatni, a kik különösen az egyházpolitikai reformok kérdésében nem osztják Polónyi ur felfogását. Ez volt az oka annak, hogy a beszámolót nagy közönség hallgatta végig. Minthogy nem is várta senki másképp, Polónyi Géza ebben a beszédben is reakcionáriusnak mutatta magát. Kíméletlen módon megtámadta az egyházpolitikai reformokat, a melyek szerinte egy fabatkát sem érnek. Különösen megtámadta a recepcziót. Se lelkének, se testének nem kell ez a csudabogár. Ő meg akarja óvni — ugymond — Magyarország katolikus jellegét és nem akarja kitenni Szent István országát annak, hogy valaha zsidó király üljön a magyar trónon. Elene van a recepczió, mert annak még a gondolatától is rettegek, hogy a keresztény hitről a zsidó hitre áttérő férfiak kénytelenek legyenek magukat alávetni az előirt szertartásnak. A függetlenség pártszakadás ügyéről is kíméletlen hangon nyilatkozott. Az Eötvösökkel való egyesülést kizártnak tartja. Az Eötvösök javaslatainak elfogadása mellett a pártban, ő szerinte, egy hang se lesz. Eötvösök visszatérését azért sem óhajtják, mert akkor több lépnek ki e miatt a pártból, mint a visszatérők. Ő azonban különbséget tesz Eötvösök és Thalyék közt. Thalyékkal (Kiss Albert s az ugynevezett kalvinista felekezeti frakció) azonban az egyesülést nemcsak kívánatosnak tartja, de bizonyosan reméli is. Nyilatkozott Polónyi a függetlenségi párt külpo-

litikájáról is, elmondva, hogy miért hagyta ő Rimleket. Elítélte azokat a függetlenségi politikusokat, a kik mindig fennen hangoztatják a választások tisztaságának szükségét, de mint a Rimler-est mutatta, még attól sem riadtak vissza, hogy orosz részről szerezenek pénzt választási czélokra. Polónyi különben kijelentette, hogy mandátumát választói rendelkezésére fogja bocsátani, ha választói helyeslik is eljárását és teendő nyilatkozatait, ha képviselőtársai nem helyeselnék teendő erős, kíméletlen nyilatkozatait, le fog köszönni a képviselőségéről. A beszédet a szokásos konvencionális eljénekkel kísérték. Nagybobb lelkesedést Polónyi meglehetően hosszú és szüfelen beszédében sehol sem tudott elérni. A szokásos bankettet is megtartották a beszámoló után. Volt toaszt is, a melyeknek legtöbbször persze Polónyt éltette az emberi kor legvégső határáig.

— **Ujabb nemzetiségi fészkelődés** hire kergeti a vért a magyar ember arczába. A dunáninneni evangélikusok közgyűlésén az egyházközséget öt panszláv esperessége: a turóczi, az árvai, a lipői, a trencsényi és a nyitrai esperesség hírhedt panszláv tagjai Liptószentmiklóson f. hó 24-én és 25-én leszavazták a pozsonyvárosi, pozsonymegyei és mosonymegyei hazafias esperességeket és egyháztisztségviselői állásokból minden magyar érzelmű embert kihagytak, kizárólag tót nyelven tanácskoztak, az egyetemes gyűlést kizárólag panszláv érzelmű kerületi képviselőket választottak és Turóc-Szent-Mártonban létesítendő tót gimnásium felállítását mondták ki. És a magyar kir. kormány nem tesz semmit. Összetett kézzel nézi, hogy henezegnek napról-napra jobban azon hitvány elemek, kik saját önös érdekeiket hazánk érdekei fölé merik helyezni. Lenne csak szó a közöshadsereg elleni mozgalomról, vagy az ausztriai érdekek megvédéséről, nem tűrné hónapokon át kormányunk az igazságokat; de mikor a magyarság elleni merényletekről van szó, akkor nem sietős a dolog, mert ezt nem ürgetik az udvari körök.

— **Hát a régi javaslat?** Miklós Ödön államtitkár a Tisza-szabályozás kérdését tanulmányozza — így hirdetik egy hét óta s a világ bámul, hogy mégis csak nevezetes dolog az, ha az ember néhány héttel a kinevezetése után már rendelkezik annyi szaktudással fölött, hogy egy ilyen nagy technikai kérdést „tanulmányozhat.“ De van a dolognak sokkal komolyabb háttere is. Tudvalevőleg már körülbelül egy éve a Ház előtt van egy törvényjavaslat a Tisza-folytatólagos rendszabályozásáról. Már pedig, ha Miklós Ödön, a vizsabályozási munkák miniszteriumának államtitkára, most „tanulmányozza“ csak azt a kérdést, a mely abban a törvényjavaslatban már el van döntve, akkor mic-oda alapon jött létre ez a törvényjavaslat? Azt csak úgy vaktágn, tanulmányozás nélkül készítették? Avagy pedig Miklós Ödön a tosztok özönében fogja megtalálni azt a Tisza-szabályozási bölcseséget, melyet a kormány szakemberei éveken át tartott studiumaik közben nem tudtak megtalálni? Mert úgy látszik, nem találták meg és a kormány egy éretlen dolgot terjesztett a Ház elé; ezt bizonyítja legalább az a tény, hogy „Miklós Ödön államtitkár a Tisza-szabályozás kérdését tanulmányozza.“

H I R E K.

— **Lajos napján** pártunk nagyérdemű elnöke: Kovács Lajos ügyvéd házában a tisztelgők egész serege jelent meg — pártkülönbőség nélkül. A legőszintébb szívből kívántak neki boldogságot, erőt és kitartást ahhoz a nemes és nagy munkához, melyet közeletünk eme kiváló alakjának a család, a város és a haza javára még teljesítenie kell. Tartsa őt meg a gondviselés sokáig!

— **Személyi hírek.** Soltész Nagy Kálmán kir. tanácsos, polgármester, 18 napi távolléte után szombaton este városunkba érkezett. — Zelenka Pál püspök, főrendiházi tag Korintyiczáról, hol üdülés végett időzött, szombaton délelőtt jött haza.

— **Dr. Gáthi József,** a miskolci kir. közjegyzői hivatal jelenlegi vezetője holnap adja át a közjegyzői iroda vezetését dr. Szaffka Pal és Eder Elek ujonnan kinevezett kir. közjegyzőknek. Megalózóleg ma a kir. törvényszék részéről leltározás lesz, melyet Pották kir. törvényszéki bíró fog végezni.

— **Kinevezés.** A magy. kir. igazságügyminiszter Papp Kálmán dr. miskolci kir. törvényszéki joggyakornokot a beregszászi kir. törvényszékhez aljegyzőnek nevezte ki.

— **Esküvők.** Rácz László, a m. kir. államasutak miskolci műhelyének egyik ifju művezetője hétfőn délután esküdtött örök hűséget Bodnár Zsuzsika kisasszonynak, néhai Bodnár János polgártársunk kedves és szép leányának. — Szlavkovszky Imre, városunk egyik törekvő ifju polgára tegnap délután vezetett oltárhoz Bendrin János polgártársunk kedves leányát Matild kisasszonyt.

— **A kir. ügyészségi állás,** mely Ambrózy Mihály kir. ügyész elhalalozásával megüresedett, a kiirt pályázat f. hó 19-én lejárt. Összesen 14 pályázó jelentkezett, kik között Bulyovszky Gusztáv kir. törvényszéki-bíró, vizsgáló-bíró és dr. Szaffka Dénes kir. alügyész, a miskolci kir. ügyészség jelenlegi vezetője is szerepelnek. A mint érteülünk legnagyobb valószínűség szerint a kir. ügyészségi állásra dr. Szaffka Dénes kir. alügyész fog kinevezeteni.

— **A miskolczi k. und. k. Genie-Direction** újabb megítéste Hevesvármegye alispáni hivatalát egy német nyelvű átirattal. Ezt a kedves átiratot azonban Hevesvármegye alispánja — mint értesültünk — elintézés nélkül visszaküldte. Hát ezek a jó katonák csak nem akarják tudni a törvényt, egymásután küldik a német nyelvű átiratokat — Hieronymi dicsőségére. Ugy látszik, arra várnak, hogy a törvényhatóságok tanítsák meg őket a magyar törvény tiszteletére.

— **A kórház köréből.** A miskolczi közpórházban Szeremley Lajos lemondása folytán megüresedett kórházi bizottsági elnöki állás, valamint a Mayer Rezső halála folytán megürült bizottsági tagsági helynek betöltését a szeptember hó 11-én tartandó vármegyei közgyűlés fogja eszközölni. — Az elnöki székbe Kovács Lajos miskolczi ügyvédet, pártunk kiváló vezérét és dr. Markó László volt megyei főorvost, a közegészségügyi bizottság, valamint a „Borsodmegyei orvosok és gyógyszerészek egyeténék” elnökét emlegetik. — Bármelyik férfiút érje is e kettő közül a megye bizalma; reméljük, hogy a kórház ügyeit, külső-belső dolgait a legnagyobb eréllyel fogják ellenőrizni.

— **Halalozás.** Özv. Szánthó Gergelyné, városunk egyik előkelő polgárnője, néhány nappal ezelőtt gombát evett, melynek élvezése után azonnal rosszul lett. A háznál megjelent orvos megvizsgálván a beteget, gombamérgezését konstatait, melynek következtében a még javakorban levő nő hétfőn délután nagy szenvedések között meghalt. Temetése ma délután lesz. A teljes erőben és egészségben élt nő tragikus elhunytára városunk nagy megdöbbenést keltett. Ezen szomorú eset után azt hisszük, hogy — ha már a közönségnek nincs annyi esze és belátása, hogy óvni tudja magát a veszedelmes eledelaktól, — a rendőrség megteszi a szükséges intézkedéseket arra nézve, hogy a gombaárusok a miskolczi piacról végképpen eltűnjenek.

— **Ipar-kongresszus.** Miskolczon 1893. év szeptember hó 8., 9. és 10-én tartandó országos kongresszus iránt rendkívüli érdeklődés mutatkozik. Ez ideig 111 ipar- és ker. kamara és ipartestület tett bejelentést, ezenkívül Brassó és Erdély kamarái is fogadják magokat képviseltetni. A vendégek között vannak: gróf Zichy Jenő s Gömöri Szontágh Pál valóságos titkos tanácsosok, Ráth Károly és Mudrony Soma intéző férfiak stb. Miskolcz város közönsége az érkező vendégeket — reméljük — tárt karokkal várja.

— **Egy gyermek szerencsétlen halála.** Pénteken este az izr. templomban a női kárhozhoz felvezető lépcsőházban meggrázó jelenetek voltak szemtanúi a pénteki istentiszteletre menő hívek. Rendkívül szokatlan a virgocznok gyermekeknek, hogy a lépcsőzet karfáján csuszálnak, mely szokás a mondott időben Fischer Jenő 8 éves kisfiára, Fischer Sándor, Pick József miskolczi butorgyáros üzletvezetője gyermekére nézve végzetessé vált. Pajtásaival játszott a kergetődzés közben, hogy gyorsabban leerjen a földszintre, a karfán kezdett lefelé csuszni, de hirtelen megszédült, elveszté az egyensúlyt s fejével a márvány-kövezetre oly szerencsétlenül esett le, hogy a beállott nagymérvű agyrázkódás következtében ott a templom lépcsőházában kiadta lelkét. A helyszínen megjelent Dr. Ixel Soma már csak a bekövetkezett halált konstatait. Alig pár perc alatt a szerencsétlenség híre rengeteg nagy néptömeg verődött össze. Megjelent a gyermek nagyanyja, kit ájulás vett elő s csak nagy nehézséggel tudtak eszméltetni. A kis holttestet azután két egyházi karjára véve, haza vitte. — Utközben a gyermek édesanyjával találkozott. Szívzaggasztó látványt nyújtott ez a találkozás. Az anya több ízben vad örültséggel kapta ki fiát a hallottvívó emberek kezéből, kiáltván: „Jenő fiam, ugy-e élsz... nem haltál meg...? Hiába valók voltak a vigasztaló szavak, az anya, ki gyermekét viruló egészségben bocsátá el s halva hozva találta maga előtt, oly kétségbeeső állapotba jutott, hogy csak az isteni gondviselésnek köszönhető, hogy még az élők sorában van. A szerencsétlen gyermek temetése vasárnap délután történt meg nagyszámú közönség részvételével. A mélyen sujtott család iránt városunkban mély s őszinte részvét nyilvánul. — Nem mulaszthatjuk el felhívni az intéző körök figyelmét arra, hogy kellő vigyázattal mindeme bajokat szigorúan el lehet tiltani s akkor a szülők, kik gyermekeiket véres verejtékekkel küzködvé nevelik, meglesznek mentve az aggodalomtól.

— **A difteritisz** ismét megkezdte pusztításait városunkban. A múlt héten 5 megbetegedés közül két haláleset fordult elő. Ezzel kapcsolatban megemlítjük, hogy az orvosi szaklapok egyértelműen azt mondják, hogy a szűke higanykenőcsöt (Ungentum hydrarg. cinereum) a legnagyobb sikerrel lehet e gyilkoló betegség ellen alkalmazni. A nyakat bőségesen bekenik vele, a torkot pedig mézvízzel öblögetik. A veszedelmes baj a legtöbb esetben 3-4 nap alatt elmúlt.

— **Kolera mindenfelé.** Ezernél több a halottak száma, de jóval megszorodott és még jóval nagyobb is lesz, hiába tagadja a fővárosi lapok előtt a hivatalos szócsó. A járvány kegyetlen módon

pusztít különösen J.-N.-K.-Szolnok, Pest, Zemplén, Heves, Hajdu, Ugocsa, Bereg, Bács-Bodrog, Torontal, Kolozs, Szolnok-Doboka és Kis-Küküllő megyékben mintegy 67 inofficial község van s igen figyelemreméltó, hogy Szatmármegye területén, hol a betegség legelőször lépett fel, egy megbetegedés sem fordult elő 5 nap óta. — A mily örömmel regisztráltuk, hogy Borsodvármegye területén még eddig egyetlenegy kolera-eset sem fordult elő, most épp oly szomorúan írhatjuk, hogy a kolera megyénk területén 5 helyen fellépett. Szederkény 2 eset, halalozás nélkül, Ároktő 3 eset, halalozás nélkül, Palkonya 4 eset, 1 halalozással, Tiszatartján 7 eset, 5 halalozással. Legújabbban Kis-Tokajban hunyt el Dróth Mártonné kolera-gyanus tünetek között. A boncolás f. hó 26-án történt meg, dr. Menner Adolf m. főorvos, Bárczay László szolgabíró, dr. Frank Miksa járás-orvos, dr. Kazai Mór körorvos és dr. Ballagi János kórházi segéd-orvos jelenlétében Rácz Ödön orvos növendék segédlete mellett s ennek megtörténével a belvaladékból több rész felküldetett a bakteriológiai intézetbe, mely hivatalosan megállapítani a kórismét. A járvány-bizottság hétfő délután Borsodvármegyében megalakult, élén Melczér Gyulával, melynek hivatalosa leend az óvintézkedések mikénti megtartását elrendelni. Legújabbban a Szinva-part — mely valóságos kolera-tenyésztő fészék — rendbehozása rendeltetett el.

— **Veteránok zene-egylete.** A miskolczi első magyar hadastyán egyesületében egy 24 tagból álló zenekar alakult, melynek hivatalosa leend a meghívott táncvigalmakon, zene-estélyeken, temetéseken stb. csekély összegért szerepelni. A zenekarban a különböző hangszerek a legnagyobb biztonsággal kezeltetnek s hetenkint két órában a Hradil Vincze által felajánlott teremben tartják összejövésüket, melyen kiváló karnagyok vezetése alatt egy a klaszikai, mint a könnyebb meneti zenedarabokat tanulják. A zenekar hetenkint — csak a jövő évtől kezdve — a népkert helyiségében térzené fog tartani s a derék, kiszolgált hadfiak ügyes játékokban bőven lehet majd gyönyörködni a miskolczi publikumnak. A hangszerek értéke meghaladja a 400 frtot s bizony közönséggel adóznék az egyesület mindazoknak, kik szerény fillereikkel segítyeznek a nemes hivatásnak élő zene-egyletet.

— **Lengyelffy Fanny** balletmesternő növendékeinek záró vizsgája és az ezzel kapcsolatban tartandó táncvizsgálat f. évi szeptember hó 2-án fog megtartatni a Seper-szálloda dísztermében, melyre a n. é. közönség figyelmét ez uton is felhívjuk. A táncvizsga műsora: 1. Polonaise. 2. Walzer. 3. Virágpólka, lejtik: Zwillinger A. és Mayer M. k. a. 4. Rezgőpólka. 5. Bulanger-induló, lejtik: Benkó A. és Bíró C. k. a. 6. Lengyelke (Mazur). 7. Legyező-g lopp, lejtik: Berce Vilma és Klein k. a. 8. Gyorspólka. 9. Magyar kettős, lejtik: Sassy A. és Holczér k. a. 10. Keresztpólka. 11. Ifju és öreg (Menuette), lejtik: Bíró J. és Drucker k. a. 12. Tiroli kettős, lejtik: Fekete V. és Horváth A. k. a. 13. Matróztánc, lejtik: Bíró G. és Hradil L. 14. Csikóstánc, lejtik: Sándor A. és Mayer E. k. a. 15. Francia négyes. 16. Csárdás. 17. Fátýol cs. portozat.

— **Az „Arany János” kör** szünidei ifjusági önképző és dalos-egylet záró ünnepélye szombaton ment végbe a zárdá-utcai róm. kath. iskolában. Deuts Dező elnök beszéde után olvastatott a titkári jelentés, mely szerint a beadott irodalmi művek száma 22, a szavalatok száma 31 volt. Kiténtek a szavalatban: Starosolszky Lipót, Neuwirth Albert, Klein Adolf, Feldman Mór, Haris Gábor, Neuwirth József és Lang Egon. A művek és bírálatok terén kiténtek: Neuwirth Albert, Starosolszky Lipót, Feldman Mór, Fejér József, Lang Ottó. Tartatott 24 önképzőköri ülés. A titkári jelentés után kezdet vette az ünnepély, mely Adler Emánuel főjegyző nagyszabású beszédével kezdődött s ezután Starosolszky Lipót, Neuwirth Albert, Feldman Mór és Haris Gábor szavaltak, valamint az énekar Lang Ottó karnagy vezetésével mellett több quartettet adott elő. A pályamunkákban a Roller István 6 koronás díjjal, Ferenczy B. ezé 2 díjjal Neuwirth Albert; a Sassy Árpád-féle díjjal Starosolszky Lipót nyerték el.

— **Szerencsétlenség.** Kerekes Kálmán, a miskolczi színház felügyelője a napokban rokonának látogatására Csobádra utazott, de utközben a kocsiból kiesett s lábát és kezét törte ki. A jó Kerekes bácsi iránt igen nagy a részvét. Hiszszük azonban, hogy mihamarabb kigyógyul betegségéből.

— **A kórházi betegek érdekében.** Számtalanszor megtörtént már, hogy a kórházi betegeknek az utcai ablakon át mindenféle rossz ételeket, éretlen és romlott gyümölcsöket adnak be, anélkül, hogy arról vagy a gondnoknak, vagy az ápolóknak tudomásuk volna. Több alkalommal maga a kórházi személyzet vette észre a visszaéléseket s az illető beteget a leg-zigorubban megbüntette. De mit ér ez a büntetés? Égyszer észreveszik, más-ör már nem. A betegeknek ezt a bűnös könnyelműségét elnézni nem szabad; mert több mint bizonyos, hogy a sutytyomban élvezett veszedelmes és rossz ételek a beteg javulását nem segítik elő, sőt mondhatni: kész veszedelmet s talán halált idéznek elő. Meg kell ezt akadályozni. De miként? Azt csak nem kívánhatja senki, hogy maga a kórházi gondnok álljon posztot

a betegek felett s az ápolók sem ülhettek mindig egy szobában, miután több betegszobára kell felügyelniök. A t. főkapitány urhoz fordulunk tehát: lenne szives a nevezett helyen egy rendőrszemély felállítani, vagy legalább kötelességévé tenni a legközelebbi őrszemnek, hogy néha-néha a kórház tájékára is pillantson be. Reméljük, hogy ez a pár szavunk nem fog ismét a pusztában elhangzani.

— **A görömbölyi jegyzői állásnak,** mely elhalálozás folytán üresedésbe jött, választás útján leendő betöltésére pályázat hirdetteték. A jegyzői javadalmazás a következő: 1. Évi fizetés 450 frt. 2. Hivatalos utazáskor rapidijban 30 frt. — 3. Hivatalos elfogatatra 30 frt. 4. Segéd-jegyző tartásra 120 frt. 5. 16 hold 263 négyszögöl szántó és rétföld haszonélvezete, melynek adója a jegyző által fizetendő. — Miről a pályázni óhajtok azzal értesítettnek, hogy jegyzői oklevél, születési bizonylat és működési igazolvánnyal felszerelt kérvényüket a miskolczi járás főszolgabírájához f. évi szeptember 10-ig annyival inkább nyujtsák be, mert a később érkezők figyelembe vételni nem fognak.

— **Hűtlen cseléd.** Tóth Zsuzsanna, dr. Halász Sándor szerkesztőnk szolgálatában állt szakácsné, a reá bízott konyhaszükségleteket fedező pénzüsszemből mintegy 8 frtot eltulajdonított s ezen tetteért ellene dr. Somossy segéd-vizsgálóbíró megindította a bünygyi vizsgálatot.

— **Javithatatlantolvaj.** Fülöp Béla, 18 éves suhancz, ki csak nemrégén Silbiger Armin posztókereskedőtől mintegy 200 frt értékű szövetet eltulajdonított, újabb Schvarcz Rezsőnével furfangos módon ellopott 35 frtot s ezen tette felett jelenleg a kir. ügyesség büntetőben elmelekedik.

— **A százas.** Csizovszky István gazd' uram nézelődve ballagott a vásárban, a mikor elébe járul egy cigány, instalván, váltson föl egy százasat. — „Hol loptad te cigány?” — „Dehogyn loptam, épen most kaptam a két lovamért. Az igaz, hogy jó vásárt csináltam.” Csizovszky egy pár percig gyanakodva forgatta a bankót, azután visszaadta. „Engem nem csapsz be cigány; hamis ez bizonyosan, ha nem is látni rajta.” A cigány esküdözött, hogy nem hamis és végre kijelentette, hogy elfogad érte 98 frtot is, mert a cigánytól senki se akarja elfogadni a százasat. Csizovszky még behatóbb vizsgálat alá vette a bankót vagy öt percen keresztül, a következő 30 perc alatt mégis kirakta érte a 98 frtot. De nagyon furta az oldalát a gyanakodás, azért mindjárt meg is mutatta a százasat két csendőrnök, a kik hamisnak találták a százasat. A cigányt keresik, de bizony nem találják.

— **Gyanus szivar.** Lapunk szerkesztőségéhez egy milares szivart küldött valaki. A szivarból fekete és borzas tyuktoll kandikál kifelé. A beküldő azt állítja, hogy ő tyuktollat venni nem akart, s ezt neki el is hiszszük, de egyuttal tanácsoljuk neki, hogy vigye tőlünk vissza a szivarját és bontogassa beljebb, mert ekkor a borzas és fekete toll után itélve, nem lehetetlen, hogy egy eleven tyuk is van meg a szivarban.

— **Az orsz. honvégyűlés** Budapesten vagy Szegeden tartása iránt a még élő harminczezer öreg honvéd körében uralkodó hangulatnak kifejezést ad s a sajtóban és közönség körében hetek óta folyó s több tájékozási többnyire a dolgok helytelen magyarázata miatt meddő vitát elenyészelteti a Kolozsvárt megjelölt 1848-49. Történelmi Lapok aug. 15. száma. A dolog történelmének alapján mutatja ki, hogy miért tartandó Szegeden Budapest helyett a gyűlés és egyuttal minden személyeskedéstől menten reá mutat a honvéd-ügy körében koronkint felmerülő zavarok és félreértések forrására s azok elenyésztetésének módjára is. A Hegyesi Márton történetíró és Szabó Samu tanár tollából közöl két szép cikket a vasvári ügyre vonatkozólag. Mellékelve van a változatos tartalmu füzethez a kolozsvári orsz. ereklye-muzeum aranykönyve. A lap ára évnegyedre 1 frt. Megrendelhető Kolozsvárt.

— **Teleki Blanka rajza** Kufstein váráról Kicsi, nyolcz-szegletű papíron, gyakorlott kézre valló szép vonásokkal tette papírra sok évi szenvedésének szomorú tanyáját a magyar szabadságharc egyik ártatlanul sokat szenvedett hősnője: gr. Teleki Blanka. A vár szomorú kinézésű tornyával, mellék épületeivel, sötét kapu aljával szépen, tisztán van megrajzolva a hazájáért szenvedett honleány által, ki nagy szívből, nemes lelkéből sok fájó gondolatot küldhetett e rajzzal való foglalkozása alatt a tiroli várban levő czellájából leigázott hazája felé. A bársonyotokba helyezett szép rajznak az ad édekességét, hogy Teleki Sándornak adta a honleány emlékül, ki nek keze írása rajta van a rajz hátsó részén. A Teleki-család a drága ereklyét a kolozsvári orsz. ereklye-muzeumnak adományozta.

— **A diósgyőri ev. ref. egyház** javára e hó 20-án a diósgyőri fürdő helyiségében megtartott táncmulatság lefolyásáról Marsalkó Enre ref. lelkész tollából a következő értesítést kaptuk: Már mindjárt a mulatság kezdetén nagyon szép idő mutatkozott. Nem is késelt sokáig, hanem pontban a kitézőtt 4 órakor Csiky elég jó zenéje mellett táncra kelt a kedves, szép leányok és elegáns fiatal emberek serege s csakhamar nagy lett a kedv a szép számmal megjelent díszes közönség között, a minőhöz hasonlót rég nem látott a mostanában gyéren látogatott diósgyőri fürdő. A vasvári tisztviselők jönevű dalegylete, mely kérésünkre szives volt közreműködni, fokozta a jökedvet,

fűszerezte a mulatságot, közbe-közbe a helyzetnek megfelelő néhány szép darab tapsokkal kísért előadásával. Holländer vendéglősnak is, hiszem, jó napja volt, no de meg is érdemi, mert igyekezett elég jó ételt, italt adni és pedig elég mérsékelt áron. A késő éjszakába belenyúlt a mulatság, mely mindvégig kitartó jókedvben az előjáróság gondos felügyelete mellett a legszebb rend megtartásával s a nagy közönség köztetszéssel végződött, minden tekintetben eléggé sikerültnek mondható. Befolyt a pénztárnál a nagyérdemű közönség becses adományából 228 frt 40 kr., a kiadás levonásával a mulatság tiszta jövedelme 162 frt 36 kr. Ezen eredményhez felülfizettek: Sebe Alajosné, Esser Ferencz, dr. Derczény Imre, Kolba Károly, Marsalko Endre 3-3 frt. Dr. Fodor Pál, Martony Béla, Herman Húgó 2-2 frt. Nemes Károly, Joás Húgó, Mikes József, Endrődi. dr. Szabó Gyula, dr. Soltész Károly, Szvetlick Mátyás, Cossa Emil, Bisiczky Gyula, Debreczeny Ferencz, N. N. Filler Ferencz, Sütő András, id. Szűcs István 1-1 frt. Balikó György 50 kr. Az itt megnevezettek felülfizetéséért, mint a nagyérdemű közönség szives részvételeért s a jótékony czélra hozott becses áldozatáért, ugyazint a vasgyári dalárda nagybecsű elnökségének s derék tagjainak s ives közreműködéséért s végül a rendezőség mindenben ügyes tagjainak elvállalt tisztok hű teljesítéséért sokszorosan hála köszönetét fejezi ki a diósgyőri ev. ref. egyház előjárósága. Diósgyőr, 1893. aug. 25. *Marsalko Endre*, ref. lelkész.

A görömbölyi vízkárosultak javára Langer Ádám és neje, miskolci lakosok 2 frtot küldtek be szerkesztőségünkhöz, melyvel eddigi gyűjtésünk 118 frt 05 kr-ra megy. Lapunk legközelebbi számával a gyűjtéseket befejezzük s a még nálunk lévő összeget rendeltetési helyére juttatjuk.

Tanúgy.

Az alsó-miskolci róm. kath. hitközség alólírott iskolaszéki elnöksége a küszöbön levő tanévet megelőzőleg a beiratásokra nézve a következőket hozza az érdekelt szülők és gyámok tudomására: 1. A hitközséghez tartozó összes népiskolákba az 1893/94-iki iskolai évre vonatkozó beiratások és felvételek f. év szept. hó 1-vel kezdődnek s bezárólag 7-ig tartanak meg és ezen időköz alatt — különösen a fiúiskolákba — csak a hitközséghez tartozó szülők gyermekei vétetnek föl; 8-án ünnepélyes „Veni Sancte” s 9-én a rendes tanítás veszi kezdetét. — 2. A beiratásoknál felmerülhető kétes esetekben, a hitközségi illetőség adókönyvvel igazolandó, valamint a véd-himlővel való beoltás és a más iskolából jövő gyermekek iskolai bizonyítványa is felmutatandó. — 3. Szept. hó 10-én tul, ha az egyes fiúiskolákban a törvényes létszám betöltve nem lenne, a hitközséghez nem tartozó szülők gyermekei is, kétszeres tandíj mellett esetleg fölvetetnek, de ezekre nézve a tandíjmentesség ki nem terjesztetik. Végre 4. a beiratást minden egyes iskolánál annak tanítója eszközli, hol a beiratási és tandíjak, valamint — az illetékes osztályoknál, milyenek a gordonai és Kazinczy-utcai népiskolák — az 1891. évi 43. t.-cz. 10. §-a értelmében a t. nyugdíjalap javára megállapított 15 kr. évi összeg azonnal lefizetendő.

Kelt Miskolczon, 1893. évi aug. hó 20-án.

Az alsó-miskolci r. k. iskolaszéki elnöksége.

NYILTÉR.)*

A Testi balesetek ellen biztosító iparosok szövetezete tekintetes Igazgatóságának

Budapest.

Férjem, a jégverembe történt lezuhanása folytán bekövetkezett halála után t. intézetük a biztosított 4000 frtnyi összeget a kívánt okmányok be-terjesztése után oly gyorsan fizette ki, hogy nem mulaszthatom el ezen fellette előékeny eljárásukért köszönetünknek kifejezést adni, s intézetüket a közönség figyelmébe ajánlom.

Teljes tisztelettel

Özv. *Friedmann Zsigmondné*
szállodatulajdonosné Miskolczon.

Értesítés.

Holländer József miskolci lakos javára, a miskolci szefard izr. hitközség ellen, 7812/893. sz. kir. járásbírósi végzéssel fogantatott végrehajtás alkalmával a lefoglalt ingók és az imaszékek után járó bérjövödelemre zárgondnokul alulírott kinevez-

*) E rovat alatt közölttekért nem vállal felelősséget a szerk.

tevén értesitem a t. cz. templomlátogató közönséget, hogy az imaszékek bérletére saját jól felfogott érdekekben nálam jelentkezzenek, mire arra egyedül én vagyok jogosítva, mert az esetleg mással megkötött bérleti ügylet biróilag semmisnek fog tekintetni.

Miskolcz, 1893. aug. 29.

Dick Péter
zárgondnok.

260 sz.
vg. 1893.

Árverési hirdetmény.

Alulírott kiküldött végrehajtó az 1881. évi LX. t. cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a mező-kövesdi kir. járásbírósi 2516/p. 893. számú végzése által Goldstein Manó javára Pollák Fülöp mező-kövesdi lakos ellen 159 frt 31 kr. tőke, ennek 1893. év márczius hó 15. napjától számítandó 6% kamatai és eddig 45 frt 65 kr. perköltség s alant irt követelés erejéig elrendelt biztosítási végrehajtás alkalmával biróilag lefoglalt és 359 frt 14 kr-ra becsült rőfös árúk nyilvános árverés útján eladatnak. Ezen árverés Fayer és Práger cség felülfoglaltatá javára is 87 frt 46 kr. s jár. erejéig hivatalból kifizetik és a Weisz Ferencz szintén felülfoglaltatott érdekében is megtartottak fog tekintetni.

Mely árverésnek a 2835. és 2826.p 1893. sz. kiküldést rendelő végzés folytán a helyszínen, vagyis Mező-Kövesden alperes üzlet-helyiségében leendő eszközlésére 1893-ik év szeptember hó 4-ik napjának délután 2 órája határidőül kifizetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok ezen árverésen, az 1881. évi LX. t.-cz. 107. §-a értelmében a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is eladatni fognak.

Az elárverezendő ingóságok vételára az 1881. évi LX. t.-cz. 108. §-ában megállapított feltételek szerint lesz kifizetendő.

Kelt Mező-Kövesden, 1893. aug. 18-ik napján.

Ficzek Béla
kir. bírósági végrehajtó.

41

kgy. 893

Árlejtési hirdetmény.

Mező-Kövesd város képviselőtestülete 2 iskolahelyiség és 2 tanítói lakás építését elhatározta s ezen építkezés keresztülvitele céljából

nyilvános árlejtést hirdet.

Az árlejtés megtartásának határnapjául a *folyó évi szeptember hó 10-ik napja délelőtti 9 órája* Mező-Kövesd város-közháza termében kitűzetik, melyre a vállalkozók azon megjegyzéssel hivatnak meg, miszerint a tervek, költségvetések és feltételek a kitett határidőig az első jegyzői irodában, a hivatalos órák alatt betekintheők.

Mező-Kövesd, 1893. augusztus 25.

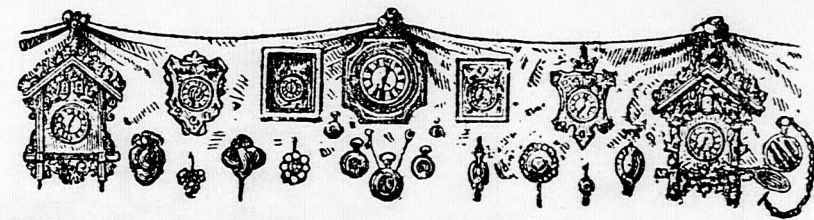
Morvay János,

első jegyző.

Szabó József,

h. bír.

Mindennemű ékszer- és órajavitások gyorsan és jutányosan készíttetnek. Vidéki megrendelések gyorsan, pontosan és lelkiismeretesen eszközöltetnek.

Régi ékszerárukat legmagasabban becsértetnek vagy vásároltatnak. Tölem vásárolt óráknál 3 évi javításoknál és használt óráknál 1 évi lelkiismeretes jótállás vállalatik.

BURGER L.

ÓRÁS és ÉKSZERESZ

MISKOLCZON, Széchenyi-utca 123. szám alatt, Tóth Pál-féle házban.
Angol és svajcezi órák raktára

2-10

Fali- és zsebórák jegyzéke.

Nagy inga óra	7.80 frttól felj.	Finom ezüst anker remontoir	
" " ütőóra	11. — " "	kettős fedél	14. — frttól felj.
" " negyedóra ütő	25. — " "	Fali járó keret óra	1.20 " "
Francia ébresztő	2.20 " "	" " ütő	2.20 " "
Vasuti	3. — " "	Valódi tullaórák	14. — " "
Irodai kerék fali óra 8 nap		" " dupla köpeny	20.20 " "
felhuzó	3.80 " "	Kis inga járó óra	5. — " "
Nickel hengeróra	4. — " "	Ugyanaz ütővel	7. — " "
Finom ezüst hengeróra	5. — " "	Vasuti ébr. óra naptárral	3.50 " "
" " horgonyóra	5.50 " "	Renaissance stíli inga óra	12. — " "
" " remontoir	7.50 " "	Ugyanaz ütő szerkezettel	17. — " "
Duplaledelü ezüst rem.	9. — " "	Egyszerű kakukos óra	5. — " "
Ezüst anker remontoir	10. — " "	Svajcezi ház kakukos óra	8. — " "
Fin. női heng. órákúlcso	13. — " "	Disz serkentők	8. — " "
Finom női arany hengeróra		Ebédli órák	16. — " "
dupla fedél	18. — " "	Fali sorköntő óra	3.50 " "
Finom ezüst anker rem.	12. — " "		

14 próbás aranygyűrűk 150-től feljebb. Arany függők 120-tól feljebb. Valódi gyémántgyűrűk 7 frttól feljebb. Fülbevalók 7 frttól feljebb. Ezüst láncok 2 frttól feljebb.